

Саво Ветнић
Добривоје Јовановић

ПОЗОРИШНИ ЖИВОТ ЂУПРИЈЕ

ПОЗОРИШНИ ЖИВОТ ЋУПРИЈЕ

САВО ВЕТНИЋ

ДОБРИВОЈЕ ЈОВАНОВИЋ

II

ГРАДСКО
АМАТЕРСКО
ПОЗОРИШТЕ
1945. - 1997.

ДОБРИВОЈЕ
ЈОВАНОВИЋ

1

ПОЗОРИШНА АКТИВНОСТ ДО ОСНИВАЊА ГРАДСКОГ АМАТЕРСКОГ ПОЗОРИШТА

Иницијативе око организовања културних манифестација после рата, јављају се почетком 1945. године. Иницијативом Срског НОО у Ђуприји основан је Срски културно-просветни одбор са следећим секцијама: алфабетском, позоришном, музичком и народним универзитетом. За председника овог одбора постављен је Миодраг Петровић. Приближно у време оснивања Срског културно-просветног одбора, радници и намештеници Фабрике шећера основали су свој културно-просветни одбор. Овај одбор у свом саставу имао је позоришну, музичку, хорску и шаховску секцију. За председника одбора постављен је Антон Рожман, аутомсничар, за потпредседника Тома Стефановић, бравар, за првог секретара Александар Масјук, електричар, за другог секретара Јосип Влатковић, чиновник, за првог благајника Видојко Николић, вагар и за другог благајника Аранђел Цекић, чиновник.

Врло брзо по оснивању Културно-просветни одбор организовао је низ приредби за мештане Ђуприје и околних места. Посебно треба истаћи приредбу овог одбора поводом обележавања Дана победе 9. маја 1945. године. Тим поводом за сељаке Среза раваничког организована је приредба. На програму је било неколико родољубивих рецитација и песама, које је извео хор и оркестар Фабрике шећера и позоришни комад о животу руских партизана „Народна крв“. Један од запаженијих наступа позоришних ентузијаста из Ђуприје било је на Велику Госпођу 28. августа 1945. године, у Сењу на дан славе манастира Раванице. Представу „Мати“ режирао је Миодраг Петровић, а значајан допринос пружили су и глумци у представи Олга Шимонић и Драган Хаџи-Видојковић.

У наредним годинама долази до ширења културних делатности. Нарочито значајан помак учињен је већ 1946. године, када је при Синдикалином већу основан КУД „Слобода“ са драмском, фолклорном и хорском секцијом. Посебно велику активност испољила је драмска секција. Бројне представе секција је организовала за радне људе Ђуприје и околних места. У оквиру те своје основне делатности, нарочито се од глумца тражило да одржавају културне активности у Сејнско-ресавском базену. Представе су организоване у домовима културе у Равној Реци. Маквишту, Сењском Руднику. Превоз, смештај и исхрану глумцима је обезбеђивао синдикат рудника. Ипак је врло често долазило до непредвиђених тешкоћа, па се дешавало да глумци преспавају на столицама и столовима у истим просторијама у којима су играли представе. На таквим гостовањима су играли углавном кратки скетчи, а било је и доста комада из народноослободилачке борбе. У репертоару је било и класичних комада домаћих писаца, а један од најчешће извођених био је комад „Лажа и паралажа“ Стерије Поповића.

Друштво „Слобода“ забележило је значајан успех 1948. године, на зонској смотри у Нишу. Ђупријски глумци на смотри су освојили II место. Као награду за освојено место добијен је клавир, а касније је добијена и комплетна женска ношња за чланове фолклорне секције.

У тим годинама, у драмској секцији КУД-а „Слобода“ били су најактивнији: Драган Хаџи-Видојковић, вођа драмске секције и режисер, Душанка Годић, Миланка Николић, Деса Тасовац, Миле Младеновић, Филип

Прва ћрујна фотографија чланова
Градске аматерске позориште

Бркић, Рада Младеновић, Петар Златановић, хармоникаш који је био задужен за музичку пратњу.

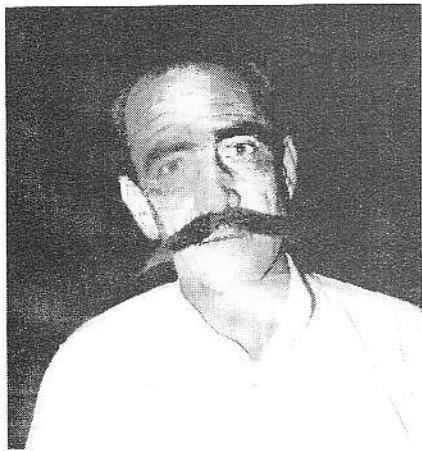
Појачана културна активност настаје нарочито септембра 1948. године, када је Синдикалном већу уступљен биоскоп „Занатски дом“. Больни услови довели су врло брзо до успешнијих организовања културно-просветних манифестација.

Мада је драмска секција КУД-а „Слобода“ почела да смањује своју активност, бројне културне активности нису недостајале. Поред постојећих активности Синдикалног већа, позоришне, музичке и друге наступе имала су културно-уметничка друштва, парочито из Јагодине и Параћина, а у самој Ђуприји своју активност посебно је имало КУД „Победа“.

У оквиру културних активности интересантно је истаћи гостовање балетске групе из Београда у Ђуприји и Сењском Руднику, јуна 1949. године, као и иницијатива на покретању позоришта лутака, марта исте године. Ова лепа иницијатива није била остварена јер је за покретање овог позоришта било потребно уложити знатна новчана средства. Иста иницијатива поновљена је и у току 1951. године, али и тада се одустало од отварања позоришта лутака због великих материјалних издатаца.

2

ПРВА ДЕЦЕНИЈА ГРАДСКОГ АМАТЕРСКОГ ПОЗОРИШТА

Илија Голубовић, први изабрани управник позоришта

Захваљујући свом успешном раду и великој активности на припремама и одржавању позоришних комада, 1950. године од драмске секције КУД „Слобода“ формира се Градско аматерско позориште. Први, и то плаћени управник позоришта био је Илија Голубовић. Поред великог ентузијазма чланова позоришта, напредак ове институције желела је и градска власт, па је позориште добијало значајна материјална средства. У неколико наврата у току 1951. године Извршни одбор ГНО-а у Ђуприји доделило је новчана средства Градском аматерском позоришту за припрему представа. У јуну месецу исплаћена је помоћ од 50.000 динара, августа 60.000 динара, октобра 75.000, док је за активност позоришта, али и за организовање других културних приредби Савету културно-просветног друштва исплаћено 150.000 динара.

Ово новоосновано позориште, мада водећа позоришна установа, није била једина у Ђуприји задужена за одржавање позоришне активности. Истовремено била је покренута иницијатива за оснивање драмских група у неким већим привредним организацијама у граду. Успешан почетек имала је нарочито драмска група у Фабрици шећера. За све остале секције, осим позоришних, било је предвиђено формирање једног заједничког Културно-уметничког друштва.

Стабилни финансијски положај допринео је размаху активности. Колектив је био у могућности да спреми велики број премијера, да даје велики број представа, па и да остварује сопствене приходе. Појачана активност условила је потребу за пријемом нових сталних функционера. Поред Илије Голубовића, тадашњег управника позоришта, било је предвиђено постављање техничког директора. У комбинацији за то место био је предвиђен Мирко Ерленвајн, васпитач Дома ученика у привреди. До реализације те идеје није дошло, али нешто касније је изврсно постављене Миодрага Младеновића за секретара и Војислава Чутурице за благајника, и то као волонтере.

Поред руководства позоришта, који су такође активно учествовали у припремама и реализацијама позоришних представа, у првим годинама рада позоришта, глумачку екипу чинили су: Ђока Петковић, Будимир Ивановић, Драган Петковић, Маргита Миленковић, Цвета Ђурић, Драгица Тасовац, Слободан Дамњановић, Олга Шимунић, Рака Спасић, Јубинка Станковић, Боска Мурић, Љубомир Џелатовић, Мирко Ерленвајн.

Значајну прекретницу у свом раду позориште је имало 1952. године. Те године адаптирана је зграда кафанс „Уједињење“ за потребе Градског аматерског позоришта. Добијањем позоришне сале са 315 места, као и просторија за смештај гардеробе и одржавања проба, у потпуности су створени услови за несметан рад позоришта. Ради обезбеђивања одговарајућег кадра, Савет културно-просветних радника покренуо је месечне курсеве за позоришне аматере. Курсеви су одржавани у Новом Саду, а од чланова Градског аматерског позоришта на курсевима су стицали своја знања: Славко Михајловић био је на курсу за режисера, Бранислав Костић за гардеробера, Филип Бркић за шминкера и Радмило Пажин за технику и светло.

Повољни услови омогућили су добар рад позоришта. У сезони 1952-1953. године, позориште је дало укупно 45 представа које је посетило преко 10.500 гледалаца, или 233 посетилаца по представи. У истој сезони позориште је припремило чак седам премијера: „Ивкова слава”, „Обичан човек”, „Вода са планине”, „Ожалошћена породица”, „На силу лекар”, „Мачак у чизмама”, „Не остављај ме никад саму”. Поред премијера, играни су и следећи комади из ранијих сезона: „Пучина”, „Покојник”, „Породица Бло”, „Одрнанци”, „Операција” и „Коштапа”. Представа „Мачак у чизмама” изведена је пред ћацима основне школе, у оквиру Дечије недеље.

Квалитет свих одиграних представа био је висок. Посебно је са много успеха извођена „Коштана”. Томе је највише допринео познати глумац и доајен Народног позоришта из Београда Добрица Милутиновић, који је наступао као гост. Две представе „Коштане” изведене су у препунио сали културног клуба ЈНА. Поред Добрице Милутиновића, који је тумачио Миткета, и ћупријски глумци су били изузетно мотивисани и за своје наступе добијали су бурне аплаузе. Пре свих Живојин Илић као Хаџи Тома, затим Љубинка Станковић, која је играла Кату и Филип Ђркић тумачећи лик Арсе, председника општине. Аница Буханац, пекадашња глумица Сарајевског и Цетињског позоришта са дosta успеха је тумачила главну улогу у представи, и као и Добрица Милутиновић одушевила публику својом глумом. Ова представа се сматра најбољом представом коју су ћупријски глумци дали тих година. Чак ни недостаци позорнице и дек-

Детаљ из представе „Избирачница”

Добрица Милутиновић,
као Николај Алексејевич Иванов,
у комаду „Иванов“ А. П. Чехова
(Народно позориште у Београду,
децембар 1924.)

ора нису успели да умање квалитет представе. За два извођења представу је посматрало преко 1200 људи, односно оба пута сала је била препуна. Из захвалности и поштовања према Добрици Милутиновићу, чланови колегијума позоришне управе одлучили су да Градском аматерском позоришту дају његово име.

Добрица Милутиновић (1880-1956.), драмски уметник, био је члан Народног позоришта у Београду од 1899. до смрти. Красили су га лепа фигура, глас баритонског звука и жив темперамент. Омиљене улоге биле су му: Ромсо, Дон Карлос, Отело, Хајдук Станко, Максим Црнојевић, Митке, итд. Гостовао је у Ђуприји пре и после рата, и играо у ансамблу са глумцима Градског позоришта.

Запачајан успеш Градско аматерско позориште је остварило и представом „Ивкова слава“. У припрему представе глумци су уложили доста енергије. Све улоге биле су добро припремљене, а нарочито су их добро одиграли Филип Бркић, Љубиша Јељковић и Воја Чутурица. И позоришна публика је изузетно добро примила ову представу. Сва места у сали била су распродата за само неколико сати.

Из активности у овој години, вредно је истакнути и гостовање Градског аматерског позоришта у Крушевцу са комадом „Врањанци на Јадрану“. Гостовање је било врло успешно и ова ведра комедија била је одлично примљена од стране крушевачке публике. Своје представе позориште је давало и у многим другим местима. Осим у Крушевцу, позориште је са пуно успеха гостовало у Јовици, Сењском Руднику, Равној Реци, Поповцу, Трстенику, Јагодини и Сmederevskoj Паланци.

Услови под којима је радио позориште у првим годинама постојања били су доста добри. Градска општина је издавала довољно средстава за рад позоришта, па је и постојала могућност за припрему великог броја представа. Бројни наступи у Ђуприји и на гостовањима у околним местима, омогућили су позоришту да увећа своје сопствене приходе. Због тога, у тим првим годинама, и глумци су били награђивани сталним ме- сечним хонорарима.

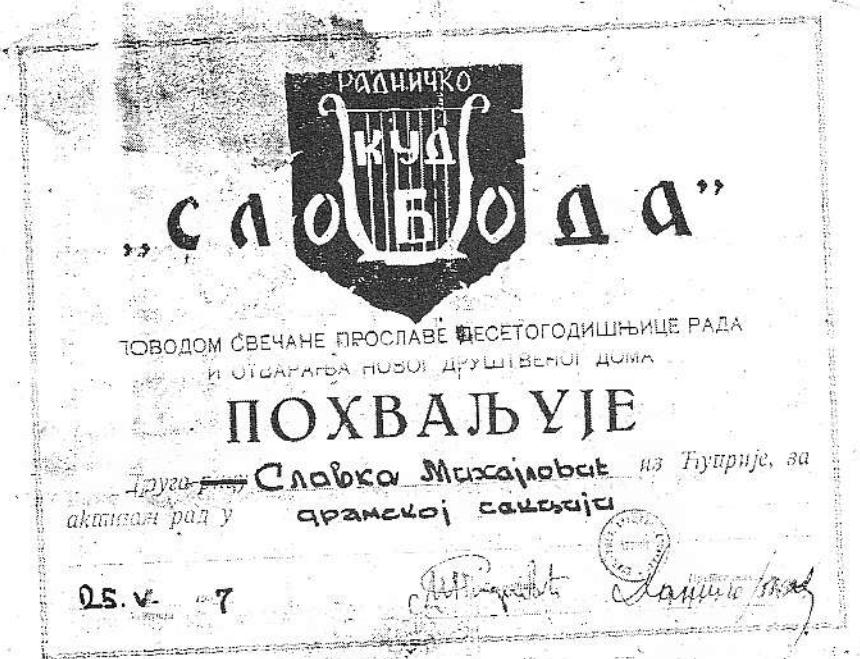
За нову позоришну сезону позориште је припремало седам комада: „Обичан човек“, „Ивкова слава“, „Заједнички стан“, „Мати“ и једно весело вече песама и скочева. У оквиру прославе 150-годишњице Првог српског устанка, Градско аматерско позориште припремило је две успешне представе: „Данак у крви“ и „Кнез Иво од Семберије“. Комади су изведени 14. фебруара и за њих је владало велико интересовање. Глума, костими и декор били су врло успешни. Као што се и очекивало, представи је присуствовао велики број грађана.

У 1954. години дате су 33 представе, и то углавном у Ђуприји, за разлику од ранијих година. Само три пута су глумци Градског аматерског позоришта гостовали пред другом публиком. Све представе посматрало је око 8.000 посетилаца. Најбољи пријем код публике имали су комади „Ивкове слава“ и „Заједнички стан“. Број представа је могао да буде још већи, али је неустањеност глумачке екипе представљала велику тешкоћу. Само десетак чланова чинило је стални састав. Осталих петнаестак су се у рад

Фестивалска диплома из
1955. године

Похвалница КУД „Слобода“ из
1957. године

ЗАНАТСКИ ДОМ ПУПРИЈА

*Миодраг Миле Петровић,
један од заслужних позоришних
рафника Ђуђије*

позоришта укључивали повремено, па је то доводило до разних проблема. Узимани су поједини комади који су превазилазили могућност стапне глумачке екипе. Зато је и број представа и премијера био мањи. После премијера глумачке екипе су се мењале, што је онемогућавало бројније ре- призе.

У наредном периоду почели су да се испољавају проблеми у финансирању. Градска општина планирала је знатну суму за рад позоришта. Међутим, за сезону 1954/1955. године градска општина одобрила је свега 400.000 динара. Ове суме није биле довољна за целокупан рад позоришта, већ се с њом само покрила исплата плате управнику и хонорари бла- гајнику и домару, као и закупнина за зграду, која је износила 5.600 динара месечно. Позориште је у току сезоне, од свих представа остварило приход од 170.000 динара и то је углавном било исплаћено као хонорар глумцима. За опремање представа позориште није имало средстава. Располагало се само са једном гарнитуром кулиса која је префарбavana за поједине пред- ставе. Такђе је и гардероба била недовољна и углавном се крпила по- тојећа или су се костими позајмљивали.

Ранијих година позориште је за гостовање бесплатно користило пре- вез железницом, или превозна средства појединачних предузећа. Половином 50-тих година се и то показује као велики проблем. Помоћ у превозу је изостала. Због тога је позориште смањивало гостовања, јер шије било у могућности да плаћа скупе превозе. Решавање овог проблема покушано је у контактима са привредним организацијама, али се онце нису одазвале. Само је градска општина изразила спремност да финансијски помогне позориште. Договорено је повећање средстава, па су ћуријски глумци у том очекивању приступили амбициозним припремама за следећу по- зоришну сезону. За почетак сезоне већ се приступило реализацији комада „Мирандолина“, „Узоран муж“ и „Човек који није постојао“.

Међутим, недовољна материјална потпора одразила се почетком 1955. године на озбиљан рад позоришта. Од планираних 400.000 динара, по- зориште је у току целе прве половине године добило само 20.000 динара. Због тога репертоар није могао бити остварен. Позориште није имало новца ни за огрев, а ни за друге неопходне потребе. Многе обавезе остале су неизмирене. Да би се бар мало ублажио недостатак повца, колектив је одлучио да рад у позоришту, осим режије, буде на чисто аматерској основи. Због тога неколико глумаца напушта позориште. Ипак, велика љубав према позоришту победила је тренутне тешкоће. Неколико старијих глумаца јестало да припрема комаде, а њима су се касније придру- жили и неки нови глумци. Нешто паре је добијено и тиме је купљен огрев, чиме је омогућено одржавање проба. Пошто су финансијски проблеми одложили почетак сезоне, то је требало уложити доста напора како би се надокнадило пропуштено време. Глумци су после својих обавеза долазили у позориште и остајали до касно увече. Нарочито се у томе ис-тицала једна група глумаца из Супске, јер нису ни једног дана пропустили да изврше своје обавезе према позоришту.

Због одлагања почетка позоришне сезоне репертоар није могао да буде остварен у потпуности. За почетак је одлучено да се упоредо припре-

*Дешаљ из представе
„Узоран муж“*

мају два позоришна комада: „Узоран муж”, лака комедија једног америчког писца, и „Први кораци” комад из народног живота. Велики напор је донео резултате. За кратко време обе представе су припремљене. Комади су били добро припремљени, па су се допали публици, која се у великом броју вратила позоришту. Успех је подстакао неке старије чланове да се активирају.

Још једна велика обавеза стајала је пред позоришним аматерима. На састанку представника аматерских позоришта у Нишу, одлучено је да је дан од рсонских центара за Други фестивал аматерских позориша Србије буде Ђуприја, а други Параћин. Смотра у Ђуприји одржана је од 15. до 18. марта. На смотри су наступила позоришта из Петровца на Млави са комедијом „Заједнички стан”, из Милошевца са комедијом „Љубав је свему крива”, из Сmedеревске Паланке са комадом „У туђој кући” и на крају смотре Ђупријско аматерско позориште са драмом „Господин Федор” Велимира Суботића. Извођење овог комада имало је извесних недостатака, али у целини комад је добро изведен. Пун успех представе умањила је извесна режијска недорада, недовољна одређеност ликова и елашибије тумачење неких ликова, углавном због слабе поделе улога. Главна улога у тумачењу Војислава Поповића била је једна од најбољих глумачких остварења на смотри аматерских позоришта. Одељивачка комисија састављена од Вукашина Ераковића, представника савеза КПД Србије, Мирослава Петровића, члана Народног позоришта из Београда, Бориса Кочића, редитеља Градског аматерског позоришта из Јагодине и Данила Николића, представника Занатског дома Ђуприје.

colića, новинара из Београда, није имала лак посао у оцењивању наступа аматерских позоришта. То се види из чињенице да су прво место делила позоришта из Смедеревске Паланке и Ђуприје. У погледу учешћа на Републичком фестивалу, позоришту из Ђуприје остављен је рок да у наредних месец дана исправи неке недостатке у режији, подели улога, сценском и глумачком дотеривању.

На крају те позоришне сезоне, репертоар је ипак био остварен, мада се позориште у току сезоне, а пре свега на самом почетку, сусретало са великим проблемима. Знатно је поправљен и квалитет рада. Извршена је делимична реорганизација, а за глумце су доведени људи који су волели позориште. За припрему комада, обезбеђен је технички кадар и гардероба.

Успешну сезону, Градско аматерско позориште је завршило формирањем Пионирског позоришта, којим је руководио Радмило Пажин, учитељ и глумац Градског аматерског позоришта. У дечијем позоришту окупило је ученике нижих разреда Основне школе „Вук Каракић“ и са њима спремао представе за децу. Прва представа коју је позорише припремило била је „Снежана и седам патуљака“. Овом представом млађи глумци освојили су публику у Ђуприји, па их је то подстакло да дају представе и за школску омладину Јагодине.

У нову сезону 1955-1956. године позориште је ушло са великим дугом од 300.000 динара. У току целе године, од стране Општине Ђурнија уплатено је само 200.000 динара. Дуговало се за кирију, освртљење, накнаду домару. Огрев због дуга није благовремено набављен. Позориште су притискивале многобројне тужбе дужника и пресуде суда за наплату дугова са каматом. Глумци су захтевали да им се додељи награда за рад од два часа дневно.

Због овакве ситуације позориште није могло да спрема комаде за чију припрему је било потребно уложити велика материјална средства. На репертоар је стављено „Сумњиво лице“, јер се сматрало да за припрему ове комедије није било потребно уложити велика новчана средства. Ипак ни за ову представу није се обезбедила одговарајућа опрема. Глумци су се својски трудали да надокнаде техничке недостатке, али и поред великог труда, представа, због недостатка техничке опреме, била је осуђена на пропаст. Двомесечни труд петнаесторице глумца био је узалудан.

После неуспеха са овом комедијом, позориште је обновило два комада из ранијих сезона. Обновљена је комедија „Породица Бло“ и драма „Господин Федор“. Оба ова комада позориште је извело 12 пута у Ђуприји и околним селима. Такође са успехом позориште је обновило и комаде „Људи“ и „Зулумћар“.

При крају позоришне сезоне, захваљујући разумевању и помоћи неких политичких организација, добијена су материјална средства. Одмах су почео припреме за проширење репертоара, па се приступило припремама два нова комада: „Свадбени пут без мужа“ и „Два наредника“.

Проблеми материјалис природе, који су се јављали у раду позоришта последњих година, подстакли су позоришне ентузијасте да дају сугестије

СЕЗОНА 1965|66

ПРЕДСТАВА

ПУТ

СВАДБЕНИ ПУТ БЕЗ МУЖА

КОМЕДИЈА У 3 ЧИНА ОД ЛЕА ХАНСА

ЛИЦА:

РОБЕРТ ХЕЛВИГ, професор	—	МИХАЈЛО ИЖОГИЋ
АЛФРЕД БОРНЕМАН, адвокат	—	ИЛИЈА ГОЛУБОВИЋ
АГАТА ШУЛЦ, школска надзорница	—	БРАНКО ТОМИЋ
ШЕЛИ, њена пељака	—	ДРАГИЦА РАДОЈЕВИЋ
ХАРИК СТАНОЈЕВИЋ, спроводник	—	ГОРДАНА МИЧИЋ
СЕБАСТИЈАН, слуга Хелвигон	—	БРАНІСЛАВ КОСТИЋ СЛАВКО МИХАЈЛОВИЋ

ВРЕМЕ САДАШЊЕ

Редитељ МИОДРАГ ПЕТРОВИЋ
 Помоћни редитељ ИЛИЈА ГОЛУБОВИЋ
 Шаптач СРЂАН ДИМИТРВЈЕВИЋ
 Светло: РАДЕ СТАМЕНКОВИЋ

Улазна цена: I место _____ дин. II место _____ дин.

Улазнице се продају _____

Почетак тачно у _____ часова.

Плакат за представу
 „Свадбени пут без мужа“

како би биле отклоњене смстње у наредним годинама. Разговарало се са представницима Народног одбора општине, и добијена су обећања, да ће исплата средстава да буде редовнија и увећана, како би позориште у потпуности испуњавало своје задатке. Друга иницијатива била је за то време доста интересантна. Потекао је предлог да се у оквиру Среза Светозарево формира једно тело које би се бавило питањима позоришта у Срезу. По предлогу, ово тело би се бавило усмртавањем репертоарске политике, помагало у решавању материјалних стручних и организационих проблема. Нарочито, ово тело би се посветило побољшању квалитета рада и представа позоришта.

Последња позоришна представа у тој сезони дала је за право Ђупријским аматерима када су тражили контролу репертоарске политике на нивоу среза. У оквиру прославе Дане Републике, аматерска позоришта из Ђуприје и Параћина имала су премијере исте комедије „Рођак из Америке“. Представа Ђупријског позоришта била је добро примљена од стране публике. Редитељ Ратомир Љубеновић искористио је уједначеност глумачке екипе. Запажене наступе имали су Радмило Пажин, као посилаци главне улоге и Маргита Миленковић и Цвета Ђурић, које су тумачиле две водеће женске улоге.

Упркос тешким условима позориште је ипак успешном завршило сезону. Иако су глумци често одржавали пробе у хладним праћоријама, а понекад и без освртавања, нису губили вољу. Разни позоришни реквизити позајмљивани су од грађана и се њима су одржаване представе. У недостатку техничког особља, глумци су сами обављали све техничке и административне послове у позоришту.

Ипак сложан рад чланова Градског аматерског позоришта, и поред великих тешкоћа, дао је резултате. У протеклој сезони позориште је дало шест премијера и близу 50 представа, од којих је тридесетак изведено у самој Ђуприји, а остале у околним селима. Све представе видело је око 10.500 гледалаца. Нарочито је било успешно гостовање у Сикирици, где су чланови позоришта помогли сеоском КУД-у у састављању и реализовању њиховог репертоара.

У нову сезону 1956-1957. године, Градско аматерско позориште је ушло са великим амбицијама. Првенствени задатак, који је био постављен, била је жеља да се оствари успешан наступ на фестивалу аматерских позоришта Србије. За тај наступ приступило се припреми драме „Одоше људи“, која је обрађивала живот малограђанске средине у време окупације.

Амбициозни планови предвиђали су припрему још три премијере, које би се изводиле током целе године, како у Ђуприји тако и у блијејој окolini: Сењском Руднику, Варварину, Ћићевцу, Деспотовцу и селима у Ђупријској општини. Тадашња глумачка екипа омогућила је позоришту да се у реализацији репертоара ослони на сопствене снаге. Нарочито се то односило на мушки део глумачке екипе, јер је био бројнији и располагао је са врло квалитетним глумцима. Женски дес био је квалитативно слабији, мада је и тај део екипе могао успешно да остварује своје глумачке задатке.

Дејањ из представе
„Један дан одмора“

Поред добре глумачке екипе, амбициозни планови базирани су и на чињеници да је позориште у свом саставу имало и три редитеља.

Своје активности позориште је у овој сезони везивало за сарадњу са позориштима у срезу, а пре свега са позориштима у Јагодини и Параћину. По предлогу позоришних радника Ђуприје, који је позоришној јавности изнео управник Ђупријског аматерског позоришта М. Миленковић, таква сарадња омогућила би позоришној публици у овим градовима да, разменом позоришних представа, види већи број премијера. Други предлог, који је управник изнисао у име Грађског аматерског позоришта, био је први пут изнет у јавност, а требало је да допринесе подизању квалитета позоришних представа. Предлог се односио на то, да је при гостовању требало усвојити продају представа домаћим позориштима. То би доприпело да се позоришта вишес боре за стицање позоришне публике у својим местима, а тиме би всроватно и финансијска ситуација била поправљена.

Све своје комаде глумци су добро одиграли, а посебно је била успешна премијера драме „Људи“ В. Суботића. Успешности представе допринео је и режисер Р. Љубеновић, јер је својом режијом добро укомпоновао све елементе представе. Од глумаца супериорно су деловали Радмило Пажин, носилац главне улоге и Филип Бркић, али ни други глумци нису нинита слабије одиграли своје улоге. Добру креацију дали су и Маргита Миленковић, Цвјета Ђурић, Деса Тасовац, Живорад Јовановић, Воја Чутурица.

Због квалитетног извођења, Ђупријско позориште је са комадом „Људи“ учествовало на трећем фестивалу аматерских позоришта Србије, које

Плакат за претсјаву
„Одоше људи“ из 1961. године

ГРАДСКО АМАТЕРСКО ПОЗОРИШТЕ – ЂУПРИЈА

СЕЗОНА 1961

У ЧАСТ ПРОСЛАВЕ 20 ГОДИШЊИЦЕ НАШЕ РЕВОЛУЦИЈЕ

ПРЕТСТАВА

ПРИКАЗУЈЕ ДАНА 13. 5. 1961 ГОДИНЕ

У САЛИ БИЛОСКОЛА КАРДИЋИЋ

РЕПРИЗА

ОДОШЕ ЉУДИ

ДРАМА У 4 ЧИКИ

од Јозе Пуљизевића

ЛИЦА:

Режија: М. ПЕТРОВИЋ
Сценографија: Р. ПАХИН
Инспирација: Љ. НЕДЕЉКОВИЋ
Суфлер: Б. ПЕТИКОВАЋ
Светло: Б. ЈАНИЋ

1. Михаило Корин, трговач – земљопоседник	Ивица Голубовић
2. Вид – Петровић, жупа	Маргите Милосављевић
3. Јелена – књижевница	Гордана Апрамовић
4. Млађа – њаков син	Филип Брич
5. Нересија: Араман, бандитизација, тр. агент за	Радмила Пажин
сигару робу	
6. Мирко Арешић-њаков племник	Драган Иванић-Драган Јовановић
7. Ненад Тернич-протеже страдац	Славко Мисирковић
8. Роберт Зојичић, страдајући иделинек	Војислав Јанић
9. Стана-девојка у кући Ђорђевића	Магнита Варда Драгица Јаковић

Рад је објављен у ЈЕДНОМ МИНЕУ МЕСЕЦУ У ИНТЕРНАЦИОНАЛНОМ ПРОЛЕТСКОМ САДУ 1962. године

УЛАЗНА ЦИАНА I МЕСТО 200, II МЕСТО 70, III МЕСТО 50 ДИНАРА.

УЛАЗНИЦЕ СЕ ПРОДАЈУ БАГАДАЧИ КУПАЛОВАЦ

ИЗНЕЂУДАРУГОСТ И ТРЕЋЕГ ЧИКА ПАУЗА

Почетак тачно 10.00 часова

је одржано у Парадину. Са истом представом, на фестивалу је учествовало и домаће позориште из Парадина и победило. Таква одлука жирија довела је до великог незадовољства ђуријских аматера, јер су сматрали да је њихова представа била боља. Неколико похвала за глумачка остварења није умањило незадовољство чланова Градског аматерског позоришта из Ђуприје.

При крају позоришне сезоне поново је актуелизовано питање хонорара глумаца. Група глумаца, просветних радника, којих је било највише у ансамблу, желели су да се повуку из позоришта, јер им се бављење глумом није рачунало као ваннаставна активност, због примања хонорара. Стога су предузете мере, да се у сарадњи са Општинским комитетом оснује Омладинско позориште у коме би се радило без икаквих новчаних надокнада. За разлику од омладинаца, старији чланови позоришта би се везивали уговором и за свој рад би добијали месечне хонораре.

У планирању репертоара за наредну 1957-1958. сезону, пошло се од ове поделе глумачког ансамбла. Предвиђено је да старији чланови изведу пет премијера, а чланови Омладинског позоришта четири. Најправљен је и избор драмских дела која су требала да се припремају: „Дневник Анс Франк“, „Монсерат“, „Блудница достојна поштовања“, „Кад нађу деца“ и „Коштана“.

Једна од првих представа, која је била изведена било је дело Емануела Роблеа „Монсерат“. Нарочито успешно извођење овог дела било је на

Дејашњ из представе „Ожалошћена породица“

гостовањима у Ресавици и Равној Реци. За две представе у Равној Реци и једну представу у Ресавици, владало је велико интересовање, па су сва места врло брзо бла распродата, а многи су представе пратили стојећи. После великог успеха на овим гостовањима драма је била успешно изведена и пред позоришном публиком у Јагодини. И на овом гостовању екила је доживела успех. Редитељ Миодраг Петровић успео је да од глумца извуче завидан ниво наступа и да гледаоцима приближи пе баш лаку проблематику дела. Глумачка екипа: Радмило Пажин, Слободан Дамњановић, Иван Милићевић, као тумачи водећих улога носили су представу, а велику помоћ имали су и од осталих глумца: Маргите Милосављевић, Илије Голубовића, Филипа Бркића, Ратомира Љубеновића, Љубомира Целатовића, Сл. Срђевића, Ј. Недељковића, М. Ижогина, Драгице Тасовац. Квалитету представе доприели су и одговарајући костими и декор.

Следећа активност Ђупријских глумаца у овој сезони, била је возаза за градитеље ауто-пута Параћин-Ниш. Не предлог КПЗ среза Светозарево, позоришта из Параћина, Светозарева и Ђуприје узела су учешће у организовању културно-забавног живота за омладинске радне бригаде. Позориште је за градитеље ауто-пута извело три комада: „Човек са Марса“ Ђ. Добрчанина, „Ожалошћена породица“ Нушића и „Засједа“ Радисима Филиповића. С драмом „Засједа“ Ђупријско позориште учествовало је и у прослави 40-годишњице КПЈ и СКОЈ-а одржане у оквиру Фестивала аматерских позоришта.

Једна од представа која је представљала значајно достигнуће у 1959. години била је „Ожалошћена породица“. Редитељ Ратомир Љубеновић

успешно је оживео атмосферу Нушићеве комедије. Врло лако је одржан континуитет комичности уз знатан допринос свих глумаца. Сцепом је доминирао Иван Милићевић као носилац главне улоге. Значајна су била и остварења Илије Голубовића, Десе Тасовац, Џована Ђурића, Светлане Ковачевић. Као дебитант у овој представи успешан наступ имао је Арсеније Димитријевић. Са овом представом Ђупријски глумци учествовали су са много успеха на Фестивалу аматерских позоришта за подручје среза Светозарево, организованом поводом обележавања Дана Железничара. Фестивал је одржан од 12. до 15. априла, тако што су позоришта из Јагодине, Параћина и Ђуприје суккесивно изводила представе у својим местима. За најбољу представу проглашена је представа из Параћина „Корак у прашину“. За најуспешнију мушку улогу проглашено је тумачење Ивана Милићевића као Агатона у „Ожалошћеној породици“ у извођењу Ђупријског позоришта.

У истој позоришној сезони треба истаћи још једно значајно остварење Ђупријских глумаца. У току апрала изведена је премијера драме З. Вељанића „Господин Рајвер“. Редитељ Миодраг Петровић успео је да оствари значајно достигнуће у сценском осмишљавању и реализација ове драме уносећи динамику и нови стил. Успеху представе допринела је и дисциплинованост и марљивост свих глумаца, а посебно спремност да се пружи максимум у тумачењу ликова. Своје улоге врло успешно су одиграли главни глумци у представи: Борислав Илић, Љубомир Џелативић и Џована Ђурић, а и међу носиоцима спизодних улога било је успешних креација. Учешће неколико младих глумаца истакло је потенцијале позоришта, мада су у жељи да се истакну чинили неке занемарљиве грешке.

У првој деценији постојања, позориште се борило са многим тешкотврдима и проблемима и то највише са проблемима материјалне природе. Ипак је у свим тим годинама колектив успевао да упорношћу и ентузијазмом превазиђе или бар да умањи проблеме, и да, истина са великим напором, одржи квалитет представа. Сам крај последње године ове прве деценије рада позоришта, унко је збињу и сумњу у успешност будућег рада позоришта, иако је у тој години дато преко двадесет представа које је видело близу четири хиљаде гледалаца. Разлог томе била је одлука о рушењу дотадашње зграде позоришта. Према плановима градске власти, на истом месту требало је подићи лепшу и већу зграду, али у којој није било предвиђено постојање одговарајућих просторија за рад позоришта.

Колектив Градског аматерског позоришта био је разочаран таквим ставом градске власти, али уједно и решен да, и поред свих недаћа, не дозволи гашење позоришта. Предвиђено је да се настави са радом у просторијама Фабрике шећера, мада и то не би решило проблеме око смештаја инвентара, нарочито столица везаних по редовима, јер ако се не обезбеди одговарајући смештај, инвентар би свакако био уништен. Поред глумача и Културно-просветна заједница није се слагала са одлуком о рушењу зграде позоришта, све док се не обезбеде одговарајуће просторије за привремени смештај позоришта, што би омогућило континуиран рад све до изградње планираног Дома друштвених организација, у коме су биле предвиђене и просторије за рад позоришта. Такође се предлагало, да се сачска са рушењем зграде позоришта све до завршетка зграде Музичке школе, у којој је било предвиђено постојање велике позорнице, која би могла да се користи и за позоришне представе. Градска власт није имала слуха за проблеме позоришта, и октобра 1959. године одобрила је рушење зграде позоришта, а да није обезбедиле ни минималне услове за рад. После деценије рада, позориште је створило своју публику, која је могла да буде само поносна на оно што јој се пружало. Изга глумача је остало много представа, много гостовања, много успеха. Честа су била гостовања у селима Ђупријске општине, и то је у појединим селима био једини догађај из области културе.

Од скромне дотације у 1960. години у висини од 50.000 динара, половина је морала да буде потрошена на сеобу инвентара, који је био двадесетак пута вреднији од целокупне дотације. Гардероба и кулиси су у почетку били смештени у једном магацину, а касније су пребачени у просторије Музичке школе. Део опреме био је пренет и у кафану „Параћин”, а мањи део и у кафану „Код Сараглије“.

Практично без икаквих услова за рад, Градско аматерско позориште је у првој половини године успело да обнови своју делатност. Позориште је добило једну собу у дому „Партизан“ за одржавање читалачких проба, док је било предвиђено да у Гимназији одржавају глумачке пробе. За одржавање представа била је предвиђена Кантине Фабрике шећера.

Због недостатка одговарајућег простора, управа позоришта је настојала да највећи део активности усмери на гостовања. Са скромним дотацијама, које су добијене за предстојећу позоришну сезону, чланови Аматерског позоришта приступили су спровођењу припрема. Предвиђено је

3

ТЕШКИ ДАНИ ГРАДСКОГ АМАТЕРСКОГ ПОЗОРИШТА

Плакат за претставу
„Три луда дана“

ГРАДСКО АМАТЕРСКО ПОЗОРИШТЕ ЂУПРИЈА

Представа

ПУТ

ТРИ ЛУДА ДАНА

Комедија у три чина од **Ж.К. Живуловића**

Редитељ и сценограф: **Миољуб В. Нешчић** (к. г.)

Асистент режије: **Славко Михајловић**

ЛИЦА:

Угњива Вукчичек
Даника Вукчичек његова жена
Милана Вукчичек његова ћерка
Вујица Дровнац пријатељ рукуодника
Јанчић Гајдуговић пријатељ вишејел
Атанасије Стевановић издавач јавног издашништва
Атанасије ТАСРСК: Финансијски рејдер неки инвеститор
Павлеци Димаков секретарица
Марко Грујевић пекар
Алиса кубић домаћица
Други лица

Ана Марковић
Илија Годрубовић
Марина Миленковић
Гордана Милосављевић
Слободан Дамњановић
Славко Михајловић
Димитрије Јовановић
Боја Чутерића
Живадинка Слић
Илија Годрубовић
Борбе Јанић
Зорница Златановић
Борбе Јанић
Драгомир Јанчић

ВРЕМЕ САДАШЊЕ
ПАУЗА ВЕСЛЕ ПРВОГ ЧИНА

Израда декора у радионици градског аматерског позоришта — Јарбина

Сценограф: Јарбина

Почетак претставе у

10:00 уладбина: I место _____ дин. II место _____ дин.

Сала _____

Сезона 1981/82 год.

Претпрова улазница на благајин _____ од _____ до _____ на дан претставе од _____ до почетка исте.

било извођење пет премијера и то углавном комедија, јер их је позоришна публика највише прихватала. Приступило се припремама следећих комада: „Узоран муж”, „Ивкова слава”, „Покондирена тиква”, „Збрка па небу”, а од драма, програмом је предвиђено дело „Корак у прашину”. Комади су били прилагођени и тренутном глумачком саставу, који је био иначе врло хетероген. Због тога су планови предвиђали и подмлађивање екипе.

Прва представа, којом је Градско аматерско позориште обновило свој рад маја 1961. године, после кратке паузе, била је драма Јове Путникoviћа „Одоше људи”. За два месеца рада на припреми, Ђупријски аматери уложили су много рада да би успешно извели ово гломазно сценско дело. Редитељ ове представе био је Миодраг Петровић. Од девет глумаца, колико је учествовало у драми, сви су са мање или више успеха одиграли своје улоге. Носилац главне улоге био је Радмило Пажип. Осим њега, у представи су играли Драган Иветић, Славко Михајловић, Гордана Аврамовић, Илија Голубовић, Маргита Миленковић, Филип Бркић, Драган Џелатовић, Ђорђе Јапчић, Маргита Варга и Драгица Тасовац. Премијера и репризе игране су у кантини Фабрике шећера, увек пред препуним гледалиштем.

Са овом представом Градско аматерско позориште је учествовало на смотри аматерске позоришне делатности Среза Светозарево. Ова смотра одржана је у Параћину јуна месеца и на њој су учествовали, осим позоришта из Ђуприје, и позоришни аматери из Параћина, Светозарева и Свилајнца. По одлуци посебне стручне комисије, коју је формирао Савез аматерских позоришта Србије, победило је позориште из Параћина са комадом „Песма”. Као победник на смотри, позориште из Параћина до-

Са је
(Пох)

Ансамбл ГАП-а на јосићевању у
Марибору

Са посјетом у Марибору
(Похорје)

било је прилику да учествује на сусретима аматера Србије у Нишу и па Хварском фестивалу.

Обећања градских власти нису била испуњена ни у наредној сезони, па је позориште и даље било без одговарајућих просторија и позоришне сале. Све представе које су планиране биле су једном или два пута изведене у Ђуприји, а после тога у многим местима у околини или широм Србије. У првом делу сезоне, од укупно 16 представа само су четири изведене у Ђуприји, а све остале на гостовањима. Бројна путовања, нарочито за удаљена места, омогућавао је Ђока Јанчић, секретар и технички директор позоришта, јер је радио на железници и могао је да обезбеди бесплатне карте за глумце.

Због честих путовања, ђупријски глумци били су прозвани „путујућим аматерима”, јер су из недеље у недељу путовали у потрази за публиком. Управа позоришта, односно Слободан Дамњановић, управник, Маргита Миленковић, помоћник управника и секретар Ђока Јанчић, морали су да се одлуче на овај корак, не само због недостатка позоришне сале, већ и због недовољних новчаних дотација. Са скромним средствима добијеним од градске општине, позориште је могло да припреми само две-три представе. Многобројним гостовањима та средства су увећавана и њима су финансиране друге представе. Та активност ансамбла омогућила је, да се само „Ивкова слава” изведе двадесетак пута у сезони, а нешто мање „Три луда дана” Жике Живуловића. Са овом другом представом позориште је имало нарочито успеха код публике, и то делом због добре режије Милета Нешића, редитеља Аматерског позоришта из Параћина. Са представом „Три луда дана” ђупријски глумци су учествовали и на смотри Аматерских позоришта, одржаној од 25. до 28. маја 1962. године. Поред Ђупричана, на смотри су учествовала и позоришта из Параћина, Краљева,

Велике Плане и Неготина. Победило је позориште из Параћина са представом „Клопка за беспомоћног човека”.

Посебно значајно извођење најгледаније представе те сезоне „Ивкова слава”, било је крајем јануара 1962. године. На позив Социјалистичког савеза, Градско аматерско позориште је у Краљеву извело две представе „Ивкове славе” у знак помоћи приморским крајевима, који су страдали од земљотреса. Једна представа је изведена за грађанс Краљева, а друга за раднике „Магнохрома”. Чист приход са обе представе, укључујући и глумачке хотораре, ишао је у фонд за помоћ пострадалима на Макарској ривијери. За ову хуману акцију, Фабрика шећера је глумцима бесплатно уступила свој аутобус на коришћење.

У знак захвалности, чланови Градског аматерског позоришта добили су позив за гостовање у Сплиту и Каштелима. Било је предвиђено да гостовање траје три дана, али због великог успеха комада „Ивкова слава”, гостовање је продужено на седам дана.

У време овог гостовања добијен је позив за гостовање у Добоју, тадашњем побратимском граду Ђуприје. Гостовање је, такође са много успеха, одржано приликом повратка из Сплита. Неколико дана ђупријски аматери су давали „Ивкову славу” грађанима Добоја и околине. И на овом гостовању глумци Илија Голубовић, Бранислав Костић и Будимир Ивковић били су најзаслужнији за велики успех представе.

Своје две најбоље представе Градско аматерско позориште је извело и пред мариборском публиком, половином октобра исте године. Две представе „Ивкове славе” и две представе „Три луда дана” мариборска публика је примила са одушевљењем. Многобројне честитке и признања биле су упућене ђупријским глумцима. Свакако су највише годила признања

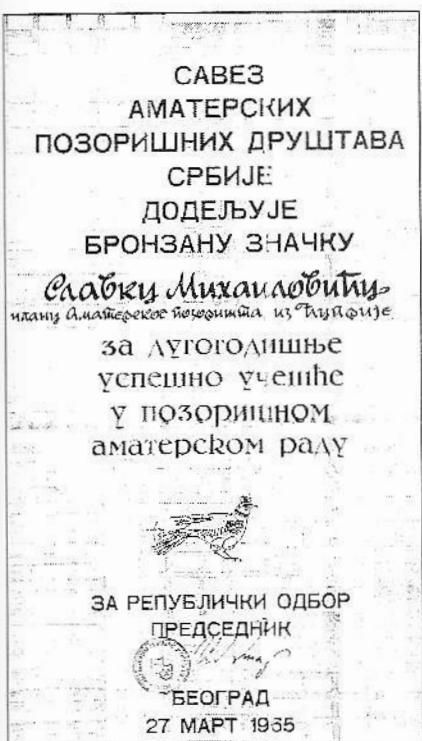

Групни портрет ансамбла ГАП-а
са гостовања у Марибору

ПО
чланак

Призна
године

Дешаљ

Признање члану ГАП-а из 1965. године

упућена од стране професионалних позоришних радника Марибора. Сличан успех чланови Аматерског позоришта доживели су и на врло успешном гостовању у Цељу, где су изведене исте представе као и у Марибору.

У овој 1962. години, која је била свакако најбогатија турнејама у краткој историји Грађевског аматерског позоришта, вредно је поменути и гостовање у Врању, почетком новембра, са представом „Три луда дана“. На гостовању су изведене три представе ове комедије и увек су најшлије на добар пријем код публике.

Ову плодну сезону Грађевско аматерско позориште је завршило гостовањима у Крагујевцу и Лапову. У Крагујевцу је 27. децембра у дворани „Пионир“, у организацији Радничког универзитета, позориште извело две представе комедије „Три луда дана“, а после два дана Ћупријски аматери извели су две представе „Извкове славе“ у Лапову, такође у организацији тамошњег Радничког универзитета.

У наредним годинама настојања позоришних аматера кретала су се у истом правцу. Недостатак одговарајућих просторија није ши у следећим годинама спречио живу активност глумаца. Сваке године даван је велики број представа, у многим местима Србије: у Ђићевцу, Соко Бањи, Озрену, Алексиначким рудницима. Само 1965. године глумци су одиграли 70 представа. Како су радили готово без икаквих услова, овоглики број представа представља огроман успех. На репертоару су биле комедије које су већ раније играле, али и много нових: „Вук Бубало“, „Зона Замфирова“, „Справод“, „Свадбени пут без мужа“, „Младост пред судом“, „Хвалисави војник“, „Алфабета“, „Поконцирена тиква“, „Кир-Јања“, „Цутгме“, „Кирија“. Поново је само мањи број представа играл у Ђуприји, и то на разним местима: у кантини Фабрике шећера, у Музичкој школи, у Занатском дому, у Партизану, у Дому ЈНА.

Детаљ из представе „Справод“

ГРАДСКО АМАТЕРСКО ПОЗОРИШТЕ - ЂУПРИЈА -

Сезона 1962/63

Представа

— ПУТ —

ДОЖИВЉАЈИ ВУКА БУБАЛА

Комедија у пет слика од БРАНКА ЂОПИЋА

Редитељ: Василе Православ
Асистент режије: Симеон Михајловић

ЛИЦА:

ВУК БУБАЛО	Надаљко-ње Љубинка ЈАРДА
БАГА, ЊЕГОВА ЖЕНА	Срећко-ње Милан
ГОЛУБ, ЊЕГОВ УНУК	Радован-ње Јован
КУВАР	Сима-ње Јулијар
СТОЈАМ, РУКОВОДИЛАЦ КУРГА	Петковић-ње Мирољуб
ДАРА	Михајловић-ње Слако
ИВРО, ТАК ИЗ ВАРОНИЈА	Дамјановић-ње Слободан
КАРАН, ЏИВИШИ БОГОСЛОВ	Савић-ње Јованка
СВ. ПЕТАР	Устаничевић-ње Драгомир
ДЕЖУРНИ ЋАБО	Костић-ње Јелена ЂАВАЧ
	Голубовић-ње Ивица
	Чутурчић-ње Вејслав

Пауза после друге слике

Декор: Ерлевић Мирко

Светло под руководством Ђорђа Јанчића
Испињајент: Голубовић Илија
Шаптач: Тасовац Драгица

Почетак представе: _____ Сала: _____
Цена улазница: I место _____ дин. II место _____ дин.
Продаја улазница на благајници _____ од _____ до _____ ч.
на дан представе од _____ до почетка исте.

Плакат за представу
„Доживљаји Вука Бубала“ из
1962. године

Деша

Дејањ из претставе „Вук Бубало“

У сезони 1968. године Градско аматерско позориште припремило је неколико нових премијера. На сцену је постављена Стеријина „Зла жења“, Олбијева драма „Ко се боји Вирџиније Вулф“, као и драма „Истина ја мртва“. Поред поменутих, Ћупријско аматерско позориште приказало је једну драму Јосипа Кулунчића и „Циганина“, дело испознатог мађарског аутора. Од прошлогодишњих представа највише је играла Стеријина „Покондирене тиква“.

Било је потребно много упорности у раду да би се превазишли тешкоће са којима су се сусретали позоришни аматери у припреми бројних наступа. Од 1960. године, када је срушена позоришна зграда, позориште је стално сељено, а имовина је била смештена на неколико места. После неколико година, односно од 1967. године, Ћупријски глумци нису више могли да одржавају пробе у „Партизапу“, већ су за своје потребе добили неадекватне просторије у садашњој згради Завода за запошљавање. Део опреме био је смештен и у згради Центра за социјални рад и у згради банке, која је већ била орунула, а тада је још страдала од пожара, па је била практично неупотребљива. Глумци су смогли снаге да обнове неке представе, као што су „Ивкова слава“ и „Хвалисави војник“.

Културно-просветном заједницом, иступало се код свих политичких чинилаца са многобројним предлогима за решавање смештаја позоришта. Чак је један од предлога био и тај да се реновира зграда банкс. Ипак се најчешће предлагало да се просторије за позориште дозидају уз зграду Музичке школе. То је тада било реално извести, јер је било доста неутрошених грађевинских материјала, који је остао после изградње сале у овој школи, док би се део грађевинског материјела добио рушењем старих

зграда. Сви напори да се реши највећи проблем позоришта остали су бе-
зуспешни. Ни једна иницијатива позоришних људи није била прихваћена.
Тада је било најважније да се одржи интересовање код младих људи за
рад у позоришту. И поред свих напора, позоришни аматеризам од тада
је био у великом застоју, јер је позоришна активност готово престала.

Тек од 1. априла 1973. године, захваљујући гостопримству Дома ЈНА,
позоришна активност поново је оживела. Добијена је једна мала прос-
торија у сутурену Дома, која је служила и као канцеларија и гардероба
и као радионица и склadiште. У истој просторији су одржаване и пробе.
Иако у скучном простору, глумци су почели са припремама представа.
У кратком времену 11 глумца је обновило рад, а њима се придржало
још 34 нових чланова, да би се нешто касније новим приливом заљубље-
ника у позориште, број чланова Градског аматерског позоришта попео
на 60. Толико бројну глумачку склпу требало је што пре запослити и тако
је одржати на окупу, док се проблеми око просторија не буду решили.
За наредну позоришну сезону глумци су успели да припреме четири пре-
мијере: „Свет“ Б. Нушића, „Поноћна крађа“ Митровића, „Кир-Јања“
и „Зла жена“ Стерије Поповића. Представе су даване само у сали Дома
ЈНА, јер је Музичка школа почела да наплаћује издавање своје сале, а
за то позориште није имало средстава.

Са Стеријиним комадима „Кир-Јања“ и „Зла жена“ Ђупријско позо-
риште је учествовало на зонској Смотри аматерских позоришта Србије,
одржаној крајем априла у Алексинцу. Наступ је био врло успешан. На
фестивалу је грешком жирија нанета неправда Ђупријском позоришту.
По мишљењу свих учесника фестивала, представа „Зла жена“ била је
најбоља. Међутим, жири фестивала није очекивао такав успех глумца
Ђупријског позоришта, па је још у току представе објавио своју одлуку
и за победника фестивала прогласио позориште из Параћина. После оду-
зете победе, Ђупријски аматери су морали да се задовоље глумачким на-
градама. Мирана Милосављевић добила је награду за најбољу женску
улогу. За своје глумачко остварење награђена је и Љубица Вељковић,
а Љубиша Недељковић добио је награду као најстарији глумац на смотри.

Новоизабрана општинска управа, те 1973. године, такође је имала ра-
зумевања за проблеме позоришта, као и раније гарнитуре. Глумци су са
оптимизмом оцењивали корак у том правцу, јер је тада било у изгледу
да се гради „палата културе“, и у оквиру ње да се нађе решење и за по-
зориште. Помоћ за изградњу такве зграде требала је да пружи и репуб-
лика, и то најмање у висини од 40 процената потребних средстава. До
остваривања такве идеје, која је ипак била дугорочна, чињени су напори
да се нађе неко решење па које није требало дugo чекати. Поново је ожи-
вљена идеја о доградњи просторија уз салу Музичке школе. Са тим прос-
торијама, које би служиле за пробе, за гардеробу и као радионица и са
салом Музичке школе, коју би позориште свакако користило, било би
довољно за успешан рад. Та идеја је била реално прихватљива, јер би се
врло брзо, за неколико месеци, и са малим средствима добили одгова-
рајући услови за рад позоришта. Нешто касније се појавила идеја о ДТВ

Плакат за представу
„Социјалистичка Ева“

ТРАДИЦИОНАЛНО АМАТЕРСКО ПОЗОРИШТЕ
КУПРИЈА

ПРЕДСТАВА
ПУТ
**СОЦИЈАЛИСТИЧКА
Е ВА**

Комедија у 2 дела (7 сцена) од КОЛА ЧАШУЛА

Реалтер и Сценограф: Драгиша Јовановић

Асистент режисора: Борко Јанчић

ЛИЦА

МИРКО	Филип Брић
ИВЕНА	Славко Михајловић
КЕЛНЕР	Лидија Ижогић
КЕЛНЕРИЦА	Цвета Ђурић
ДИРЕКТОР	Бранислав Костић
МЛАДИК	Гордана Милосављевић
КЕЛНЕРИЦА	Надија Голубовић
	Слободан Дамњановић
	Радмила Крстић
	Божо Јанић
	Радованка Метић
	Данијело Моксимовић

Пауза између 1. дела:

Радни стручњаци у вези пролу

Почетак у 19,30 часова Завршава се око 21 час Салон ДТВ „ПАРТИЗАН“

Исполнитељ: Ђока Петковић
Суфери: Драгица Тасовић
Костимограф: Бране Костић

Шеф позоришне: Ђока Јанчић
Музичка споглава: Радић Арсенијев
Шапка: Филип Брић

УЛАЗНА ЦЕНА: I место 120 дина, II место 100 дина, Балкон 80 динара.

Продја улазница на благајни ДТВ „ПАРТИЗАН“ од 9 ч. до 19 ч. на дан представе
од 9 часова до почетка исте.

Штампа „Лук Јармен“ — Народно

Плакат за представу
„Хвалисави војник“ из 1964. године

ГРАДСКО АМАТЕРСКО ПОЗОРИШТЕ
БУК

7. VI. 1964.

ПРЕСТАВА

ПУТ

ХВАЛИСАВИ ВОЈНИК

Комедија у 5 чинова од Тит Маркија ПЛАУТА

Редитељ и сценограф: Миољуб В. Нешин

Службени разговор: Мирослав Мирковић
издавач: Адријан Јаковић

Најврт крејсман: Владислав Ђорђевић, (к. г.)
ко-крејсман: академски сликар

ЛИЦА:

ПИРГОНОДНИК, ворник	Радослав Давидовић
АРТОТРОГ, паразит	Срђан Димитријевић
РОВ, пратилац	Лубиша Николић
ПЛАКТОРИЈАН, јед	Петар Јовановић
ПЕРИПЛЕКСИМЕН, старик	Славко Михајловић
СЦЕЛЕДРО, роб	Сана Стојановић
ПЛЕУСЧИКЕ, младић	Петроније Видановић
МИЛФИДИЛ, рабина	Љиљана Максимовић
АКРОТЕЛЕУТИЈА, хетера	Љиљана Петковић
ФИЛОКОМАЗИЛА, жена	Слободанка Стојановић
ЛУРЦИОН, погримар	Слободан Виоколић
КАРИОН, кувар	Чеда Коневић

ДЕШАВА СЕ У ЕФЕЗУ У III ВЕКУ ПРЕ НОВЕ ЕРЕ

Израда декора под руководством: Милана Милакића
Стварање и под руководством: Љубомира Стефановића

Приказ настника: Добрива Павловић и Драгомир Панчић
Гардероба под руководством: Драгица Ђосовић

ДИВОР ИЗРАДИТЕЛJ У РАДИОНИЦИ ОСМОГ ОДИШЊЕШ ШКОЛЕ „ВУК СТВРАНОВИЋ КАРАДИЋ“

ПОЧЕТAK У 19,30 ЧАСОВА

СЕЗОНА:

УЛАЗНА ЦЕНА: I место 80 динара, II место 60 динара, III место 50 динара

Препродаја карата на благајни позоришта сваког дана од 16 до 19 ч. а недељом од 10 до 12 ч. и по подне од 16 до 20 ч. На дан представе од 16 до 20 ч.

Штампак: „Вук Карадић“ — Параћин

Дејањ из представе
„Покончирена шиква“

„Партизан“ као позоришту. Међутим, ни ове идеје нису нашлиле на прихваташе од стране општинске власти и политичких организација.

Не само да се није почело са решавањем проблема позоришта, већ се после непуне године, позориште поново нашло у ситуацији да је морало да се сели. Из сутеренске просторије у Дому ЈНА позориште се иселило у новодобијене просторије у згради Ауто-мото друштва.

И даље је политика позоришта била углавном окренута турнејама, и то пре свега у местима у околини. Од половине седамдесетих година позоришни аматери почели су своје представе да дају и у привредним организацијама у Ђуприји. Жеља градана је била да се таквим гостовањима поврати некадашња успешна активност, што је позоришни кадар то и омогућавао, јер поред бројне глумачке екипе, позориште је у свом саставу имало и 4 редитеља из своје средине: Миодрага Петровића, дугогодишњег позоришног аматера, Зорана Андријашевића, правника и функционера у Скупштини општине, Славка Михајловића, професора Гимназије и Илију Голубовића, глумца и ранијег управника позоришта.

У нади да ће доћи бољи дани за позориште, за следећу сезону планирано је чак пет премијерних представа. За те премијере општина је издавала иска средства, али о трајнијем решавању смештаја није било најављено.

Активност позоришта постепено се смањивала. У току 70-тих година још једном су чланови Градског аматерског позоришта заблистали. Октобра 1978. године, после свечане седнице СО-е Ђуприја, глумци су извели сценски приказ „Загрљаји срда“ аутора Ђорда Радишића. Са џупријским глумцима наступила је и Ирена Просен, позната београдска и словеначка глумица.

Ове године позориште је имало још једно сељење. Из зграде Автомото друштва глумци су отишли у садашње просторије, у зграду где је смештена радна организација „Ђуприја стан”, иначе задужбина Илије Коларца.

Сталне селидбс и недовољна материјална помоћ, довеле су позориште у тежак положај. Није више било могућности да се раде премијере, већ се само обнављао стари репертоар. Најчешће су играни комади „Лажа и паралажа” и „Зла жена”. Представе су игране искључиво у Ђуприји и околним селима.

Такво стање у позоришту било је све до 1984/1985. год. На самом почетку те године дошло је до озбиљнијег приступа на обнови рада. Половином јануара конституисан је позоришни аматерски савет. За председника савета изабран је Михајло Ижогић, по прспоруци општине. За рад са глумцима био је задужен Стеван Милосављевић, за лекторски рад Даница Јевтић и за техничку службу Т. Илић. Посебна пажња била је усмерена на организовању ове службе. За израду сценографије и бине били су задужени Мирослав Митровић, Бранко Петровић и Миле Милојевић.

Од СО-е Ђуприја добијена су средства за припрему комедије „Пр.” Нушића. За редитеља је одређен Михајло Ижогић, за помоћника редитеља Стеван Милосављевић и за саветника Миле Петровић. Подела улога остављена је за касније, после потпуног увида у глумачки потенцијал позоришта. Извршен је увид и у стање гардеробе, да би се постојећа гардероба што боље искористила за представу „Пр.”. За израду кулиса Позориште је обезбедило средства.

Осим ове представе, марта месеца одлучено је да се приступи припреми још једне представе и то са тематиком из НОБ-а. За редитеља ове представе било је предвидено ангажовање професионалног редитеља.

Дејање из представе „Заједнички стан”

Иако је тих година активност позоришта била скромна, Ђупријски глумци су још једном остварили велики успех. На Фестивалу Аматерских позоришта у Краљеву 1984. године, Градско аматерско позориште је наступило са представом „Свадбени пут без мужа“. Наступ је био врло успешан. Славољуб Прокић је добио награду за најбољу мушку улогу, а Бранислав Костић за најбољег епизодисту. Успешан наступ имала је и Мирјана Милосављевић, којој је за мало измакла награда за најбољу женску улогу.

Овај успех није ништа побољшао услове рада у позоришту. Поново је у години успеха позориште доживело још једну селидбу. Те године позориште је добило просторије садашњег „Ђуприја-стап“-а.

Нови напори да се покрене рад позоришта и да се промени однос средине према напорима аматера, захтевали су и нову реорганизацију колективе. Михајло Ижогин и Стеван Косовац били су одређени за семинар за позоришне редитеље, који је одржан у Параћину. Ради бољег извршења техничких припрема и набавке гардеробе, на место Бранислава Костића, за економа-гардеробера постављен је Сава Стојановић, члан техничке секције.

У току 1988. године долази до нове реорганизације у позоришту. Тада је покренута иницијатива да се Аматерско позориште прикључи КУД-у „Железничар“. Такву иницијативу покренула је општина, због памери да створи градско Културно-уметничко друштво, како би се на тај начин помогло позоришту, све до добијања одговарајућих просторија. На првој седници председништва Аматерског позоришта при КУД-у „Железничар“ изабрана је нова управа. За председника председништва изабран је др Драган Куљић, за његовог заменика Стеван Милосављевић, и за чланове Љубиша Матејић, Миодраг Миладиновић, Драгослав Јовановић, Илија Голубовић. За оперативног руководиоца постављен је Михајло Ижогин. У Уметнички савет ушли су Стеван Милосављевић, Михајло Ижогин, Славко Михајловић, Катица Филиповић, Милош Шеперац. Уведенa је и нова функција у позоришту - гардеробер-домаћин просторија Аматерског позоришта. На ту функцију постављен је Бранислав Костић.

Репертоар представа требало је утврдити са самим гледаоцима. Упућен је предлог Синдикатима у свим радним организацијама, како би радници изнели предлоге представа које би желели да виде, да би према њиховим жељама аматерско позориште прилагодило свој рад. Једна од жеља гледалаца, била је и представа „Свадбени пут без мужа“, па је она и овог пута постављена на репертоар позоришта. Слична иницијатива је била и кад је одређиван програм за децу. Желело се, да се на основу предлога изврше припреме програма, који би се понудио школама и радним организацијама. Било је предвиђено да програм траје око 30 минута, а поред глумца Аматерског позоришта, учешће би узели и ђаци основне школе. Музичке тачке припремала би музичка секција КУД-а. Што је било важно, сви послови на припреми и извођењу овог програма за децу, били су бесплатни.

Почетком 1989. године, формирањем програмског савета комплетирана је организација Аматерског позоришта „Железничар“. У Савет су ушли Михајло Ижогин, као председник, Стеван Милосављевић и Славко Михајловић. Савет је на првом састанку предложио да се приступи припреми представе Душана Ковачевића „Сабирни центар“. За режисера представе предложен је Душан Јовановић, режисер из Крушевца. Председништво Аматерског позоришта је прихватило предлог програмског савета и у погледу представе и у погледу потребних средстава за припрему комада. У складу са новом политиком позоришта, покренута је иницијатива да се одреди лице, које би обављало послове уговарања и пласмана представа. У очекивању успешности рада на том пољу, председништво је за благајника позоришта поставило Јовицу Михајловића.

За другу половину године, позориште је приступило припреми још једног комада Душана Ковачевића „Свсти Георгије убива ајдаху“. Премијера овог комада била је предвидена за 10. децембар.

Планирању рада за следећу 1989/1990. годину, приступило се доста амбициозно. Била је предвиђена припрема пет представа, од којих би две реализовала омладинска сцена, а три старији глумци. То су биле представе: „Поноћна провала“, „Шума“, „Коштана“, „Социјалистичка Ева“, „Младост пред судом“, „Сумњиво лице“. Само део овог програма је реализован.

И поред огромног жеље позоришних људи да позоришту поново поврате ранији значај, у наредних неколико година присутност позоришта бивала је све мања. Радећи у оквиру Г. КУД-а није постојала могућност за покретањем нових активности. Углавном су на репертоар стављане представе које су са успехом игране ранијих година. Позоришни наступи

4

ИНТЕНЗИВИРАЊЕ РАДА ГРАДСКОГ АМАТЕРСКОГ ПОЗОРИШТА

Ансамбл и управа
„Бановић Старахиње“

190. годишњица БОЈА НА
ИВАНКОВЦУ - програм
прославе

ПРОГРАМ

190. ГОДИШЊИЦЕ БОЈА НА ИВАНКОВЦУ ОД 18. – 20. АВГУСТА 1995.

ПЕТАК

18. АВГУСТ
20. САТИ

ПЕСНИЧКО ВЕЧЕ – ВЕСНИК СРПСКЕ НЕЗАВИСНОСТИ
БАЛТА ДОМА ОМЛАДИНЕ „СИНЂЕЛИЋ“ – ПУТНИЦА

УЧЕСТВУЈУ: Ак Радоња Ветловић, Раде Војводић, Ратомир Дамњановић, Слободан Наваћевић, Љубислав Милићевић, Милијан Деспотовић, Борђе Петковић, Станоје Максимовић, Раде Брајулковић, Небојша Петронијевић, Душан Ђунић, Горан Стојковић, Радивоје Миладиновић
Музичка пратња: Драгослав Јакшић, уметник из Ђутије
МАЛА САЛА ДОМА ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

СУБОТА

19. АВГУСТ
11. САТИ

ОКРУГЛИ СТО – НАУЧНИ СКУП СА ТЕМОМ:
– ВЕСНИК СРПСКЕ НЕЗАВИСНОСТИ –

УЧЕСТВУЈУ: др Петар Милошевић, др Радмила Тричковић, др Даница Антић, др Драган Ћрагојловић, др Никола Гавриловић, пуковник др Саво Скоко, Милица Ђебљевић, др Богомир Митић, Сашо Ветнић
МАЛА САЛА ДОМА ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЧЕДРВА

10. САТИ

СВЕЧАЈ ОТВАРАЊЕ

ХИМНУ ПОЗДРАВНИ ГОВОР ПРЕДСЕДНИКА СО –
ЂУПРИЈА ЈЕЛЕНЕ МИЉЕТИЋ И СВЕЧАНА БЕСЕДА
ПРЕДСЕДНИКА СР ЈУГОСЛАВИЈЕ ЗОРАНА ЛИЛИЋА

10.20 САТИ

СЦЕНСКИ ПРИКАЗ – БОЈА НА ИВАНКОВЦУ
– ВЕСНИК СРПСКЕ НЕЗАВИСНОСТИ –

Аутор пројекта	Димитрије Гвозденовић
Аутор сценарија	Звонимир Костић
Режија	МОМИР БРАДИЋ
Сценографија	Димитрије Гвозденовић
Тонски ефекти	Инг. Драгић Радосављевић
Асистенти режије	Петар Марин
	Предраг Милорадовић
	Миље Лазаревић

УЧЕСТВУЈУ: Душан Јакшић – Хафиз паша, Лепомир Икоњић – Каџађорђе, Мирко Бабић – Миленко Стојковић, Милјана Ђоковић – Петар Добрњац, Милан Михајловић – Сманли Ага, Ђојко Балетић – Милован, Тома Трифуновић – Стева Писар, Весна Павловић – баба Милица, Славољуб Прокић – Каро Стеван, Небојша Вранчић – Милош Бећар, Зоран Каражић – Абдула, турски војник, Андреа Златић – Турчин паранинац, Слободан Јубичић – Хајрудин, турски војник, Стева Косовац – Епископ, Братимир Стеванић – Нестор.

ИВАНКОВАЦ КОД ЂУПРИЈЕ

били су врло ретки. Тек после неколико година, ситуација у позоришту почине да се мења. Почетком 1991. године покренута је иницијатива за издавање из Г. КУД-а и формирање Градског аматерског позоришта. Прс свега, кадровско јачање је створило услове за то. Требало је овом реорганизацијом поставити рад позоришта на један виши ниво. То је свакако био оправдан захтев позоришта, јер се угасила активност неких секција Г. КУД-а. Једино је Аматерско позориште било активно и зато га је требало ослободити стега. Ова иницијатива Управе аматерског позоришта није прихваћена. Позориште је и даље остало у саставу Г. КУД-а „Железничар“. Једине промене које су се додогодиле био је избор нове управе. На састанку одржаном 22. априла 1991. године изабрано је ново председништво Аматерског позоришта. За председника је изабран Миле Лазаревић, привредник који је раније само спонзорисао културу, а сада се активно укључио у позоришно стваралаштво Ђуприје, а за чланове: Стеван Милосављевић, Велизар Милетић, Душан Јевковић, Миливоје Миленковић и Станко Тодосијевић.

За чланове програмског савета изабрани су: Стеван Милосављевић, Славко Михајловић и Илија Голубовић.

У то време на нивоу Скупштине Г. КУД-а „Железничар“ био је Владислав Станковић, као председник Скупштине (тадашњи генерални директор МИП-а Ђуприја), а председник Председништва био је Љубомир Бранковић.

Нова управа позоришта покренула је даље активности иако је рад био на неки начин спутаван давањем приоритета фолклорној, музичкој и другим секцијама. Изабрана управа Позоришта кренула је у самосталнији рад када већ издавање из Градског КУД-а није обављено. Када је у питању репертоар за 1991. годину, предложено је доста драма и комедија, али један део и није реализован ради недостатка средстава или одустајања глумаца. Нису реализоване Молијерове „Скаленове подвале“ и монодрама Данка Поповића „Књига о Милутину“, односно није реализована ни драма Пстрага Кочића „Јазавац пред судом“.

Реализован је само комад Јована Стерије Поповића „Лажа и паралажа“ са којом представом је Ђупријско позориште наступило на смотри аматерских позоришта у Рачи Крагујевачкој и у Соко Бањи у оквиру лествњих сусрета. У периоду 1991/1992. године реализован је и пројекат „Професионалац“ Душана Ковачевића, а у режији Милете Лазаревића. Носилац главне улоге био је Ненад Филиповић. Ова представа изведена је само два пута и то оба пута у Ђуприји.

Паралелно са овим, крајем 1991. године поново је покренута иницијатива за издавање позоришта из Градског КУД-а „Железничар“. Нова управа и нова организација поставила је нов приступ развоја позоришта. Делатност Градског КУД-а није могла да прати настојања и активности позоришта, а чак су и вршени притисци на позоришне аматере да се иселе из просторија Градског КУД-а, или су истовремено заказиване и пробе фолклора односно музичког ансамбла у време када су и глумцима заказиване пробе. Осим тога, отворено се изјављивало да би Позориште, ако

Гости
и Ве-
мана
1997.

Миле Лазаревић,
саставни управник ГАП-а

Гостовање Јулаца из Новог Сада
и Велике Плане у ГАП-у;
манаскир Раваница, Видовдан
1997. године

ГРАДСКО ПОЗОРИШТЕ ЂУПРИЈА

МИЛЕ КОРДИК
ЦРНИ БОРБИЈЕ

Редитељ МИОДРАГ МИЛНОВИЋ
Ликовност сцене АЛЕКСАНДАР ЛУКОВИЋ ЛУКИЈАН
Избор музике ДРАГОМИР ТРКУЉА
Извођачи БОРА ДУГИЋ, фрула и КОЛЕГИЈУМ МУЗИКУМ
Лектор РАДОВАН КНЕЖЕВИЋ
Светло РАТКО КОВАНИЋ
Тон ДЕЈАН ПАВЛОВИЋ
Сценска техника ЉУБОМИР ПЕШИЋ
МИЛОРАД СТАМЕНКОВИЋ
Шаптач КАТАРИНА ПЕПОВСКИ
Реквизита ВЕРИЦА АРСИЋ
Вођство представе МИХАИЛО ИВАНОВИЋ

ЛИЦА:

БОРБИЈЕ ПЕТРОВИЋ, вожд Србије	Предраг Момчиловић
МАРИЦА, Борбилина мајка	Даниша Краљ
ПЕТАР, Борбилин отац	Влада Бурић
ЈЕЛЕНА, Борбилина жена	Валентина Костић
МАРИНКО, Борбилин брат	Михаило Ивановић
МУЛА ХУСЕИН, пал. спахија	Мирољуб Ђ. Барјактаревић
ИГУМАН, игуман манастира Крунић	Живорад Радисављевић
МЛАДЕН МИЛОВАНОВИЋ, трг. и војвода	Синиша Катић
ПРОТА АТАНАСИЈЕ	Мирко Бабић
НАУМ, Караборбев слуга и писар	Душан Јанићијевић
ТУРСКИ ОФИЦИР	Зоран Митић
ВУЈИЦА ВУЛИЋЕВИЋ, Караборбев кум	Раде Митровић
НИКОЛА НОВАКОВИЋ, Караборбев ћубица	Србислав Милошевић
СТАНОЈЕ ГЛАВАШ	Златко Илић
ПЕТАР ЈОКИЋ	Живорад Тодоровић
ТЕОДОСИЈЕ МАРИЋЕВИЋ	Славиша Марјановић
ЈОВАН	Добринка Стојиљковић
ДУКИЋ	Младен Мислић
ТУРЦИ	Небојша Милосављевић
СЕЉАЦИ	Милош Спасић
КНЕЗОВИ	Милан Симић
МОМЦИ	Раде Мильковић
ЖЕНЕ	Војислав Величкић
	Новица Борбесић
	Владимир Димитријевић
	Далибор Стевановић
	Милош Антонијевић
	Далибор Бирковић
	Делчо Петров
	Нена Бајић
	Мирјана Допић

већ жели да функционише самостално, требало да напусти просторије Градског КУД-а, иако је управа Позоришта у потпуности адаптирала просторију за пробе.

Почетком 1992. године, после 3 месеца рада, успешно је завршена представа „Бановић Страхиња“ Борислава Михајловића-Михиза. Успех представе је био велики, са овом драмом Ђупријско позориште гостовало је у 16 градова широм Србије.

Наредних година, због инфлације и економске кризе, Позориште је углавном таворило. Обнова и озбиљнији рад Позоришта наступио је тек крајем 1995. године и почетком 1996. године. У овом периоду Градско аматерско позориште је коначно и званично постало самостално.

У ранијем периоду поред фолклора, музичког оркестра и других активности, неспоран је допринос Г. КУД-а „Железничар“ (раније КУД-а „Железничар“) у развоју и укупном позоришном животу Ђуприје, независно од организационе форме у којој се ова делатност испољавала, у овом Колективу.

Крајем 1996. године Градско аматерско позориште Ђуприја добило је на коришћење посебну просторију у Нижој музичкој школи и то у оквиру просторија са којима је раније располагао Раднички универзитет „Доситеј Обрадовић“ Ђуприја. Ова просторија није адаптирана и у њој није вршена ни једна проба нити одржан састанак.

Крајем 1996. године паралелно су започела два процеса на позоришној сцени Ђуприје. Градско аматерско позориште започело је припрему пројекта „Ковачи“ Милоша Николића. Режија је поверена познатом глумцу и режисеру Душану Јовановићу из Крушевца, а глумачку скупу сачињавала је одабрана постава и то: Оливера Викторовић из Београда, чланица Народног позоришта из истог града, Стеван Косовац, Славољуб Прокић и Љубиша Станојловић из Ђуприје. Сценографију и плакат за ову представу изузетно успешно урадио је академски сликар Димитрије Гвозденовић.

Као једна од 5 најбољих аматерских представа Србије те године, „Ковачи“ су играни широм Србије, и њихово даље представљање публици тек предстоји.

У исто време Г. КУД „Железничар“ започео је амбициозан пројекат „Ивкова слава“, где је било планирано укључење фолклора, музике и укупног амбијента за који је текст рађен. Многобројна глумачка скупина, услови рада и вероватно отказивање неких глумца, онемогућили су завршетак ове позоришне представе. Режија за наведену представу била је поверена Велизару Милетићу. Представу „Ковачи“ ГАП је припремио у просторијама Бироа „Фикоп“ у рекордном року од 15-20 дана.

Данас је ГАП самостална целина у оквиру Предузећа за приказивање филмова, позориште и културу „Занатски дом“ (Културни центар)- Ђуприја.

Управник Позоришта (волонтер) је Миле Лазаревић, садашњи директор Културног центра „Занатски дом“, а председник Уметничког савета

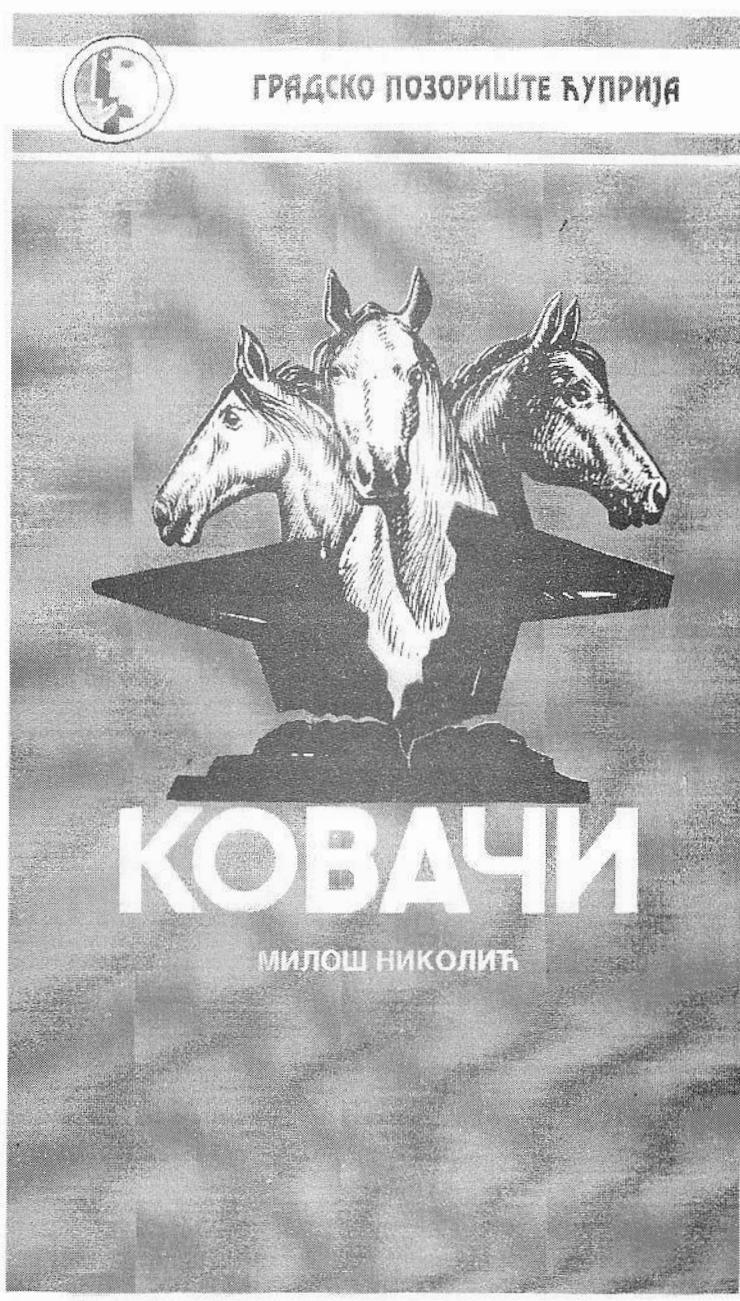
Дејањ из претставе „Ковачи”

је др Стеван Милосављевић, дугогодишњи снтузијаста и стваралац у позоришном животу Ђурије. Колектив ГАП, поред управе чине: Стеван Косовац, Славољуб Прокић, Љубиша Станојловић, Влада Цветковић, Светлана Марковић и други...

Рад, организација и односи у Позоришту (ГАП) регулисани су Статутом Јавног предузећа „Занатски дом”-Ђурија.

*Гостовање Државној позоришња
Републике Српске - Бања Лука*

Представа „Ковачи“ - џросескай и
йлакай

5
ИЗ
ЛИТ

5

ИЗВОРИ И ЛИТЕРАТУРА

1. Архив Јагодине: фонд НОО Ђуприја; записници са седнице одбора 1944-45., 1950-51.; записници са седница савета за просвету и културу 1951. године; дсловодни протоколи 1944-66. године; СО Ђуприја: архивска грађа 1962-67. године

2. КУД „Железничар“ Ђуприја - записници са седница Председништва 1985-96. године

3. ЈП „Занатски дом“ Ђуприја - записници са седница Управног одбора

4. „Нови пут“, Јагодина, 1945-96. године

5. „Грађански“, Ђуприја, 1996-97. године

6. Сећања глумаца и позоришних радика: Славка Михајловић-Латинца, Милета Величковића, Ирене Петровић, др Тање и др Војислава Ђорђевића; Филипа Бркића, Милета Младеновића, Димитрија Гвозденовића, Бранислава Костића; Стевана Косовца, др Стевана Милосављевића, Славољуба Прокића и других...